

DOMÁCÍ BOHOSLUŽBY NEDĚLE 3. května 2020 Čáslav

POZDRAVENÍ

Milé děti, milé sestry a milí bratři. Přeji vám dobré nedělní ráno a přeji vám všem požehnané prožití dnešních domácích (nebo možná i venkovních) bohoslužeb. Dnes je čtvrtá velikonoční neděle, která se jmenuje JUBILATE, to znamená „CHVALTE“, chvalte Boha a tak naplníme jméno této neděle a chvalme Boha za vše dobré, co nám dává. Je toho mnoho. Už osmou neděli jsou dveře našeho kostela zavřené, ale ne tak úplně, občas se během týdne otevrou, někdo z vás přijde uklízet a to už je velká naděje, že se brzy sejdem. Zkrátka už se to chystá... Těším se, až si společně zazpíváme píseň z Taizé „Jubilate Deo“ (Zpěvník Svítá 451)

Jubilate Deo

JUBILATE DEO OMNIS TERRA. SERVITE DOMINO IN LAETITIA.
ALLELUIA, ALLELUIA, IN LAETITIA, ALLELUIA, ALLELUIA, IN
LAETITIA!

PLÉSEJ BOHU VŠECKA ZEMĚ. SLUŽTE PÁNU V RADOSTI. HALELUJA,
V RADOSTI!

<https://www.youtube.com/watch?v=xxdizbEaEw0>

Latinským slovem „Jubilate“ začíná žalm 100: „Hlahol Hospodinu, celá země! Radostně služ Hospodinu! Vstupte před jeho tvář s plesem! Vězte, že Hospodin je Bůh, on nás učinil, a ne my sami sebe, jsme jeho lid, ovce, které pase.“

(Žalm 100, 2-3)

PÍSEŇ Evangelický zpěvník 549 Chvaliž Hospodina

1.Chvaliž Hospodina, slávy vždy Krále mocného, ó duše má, nebo tužba to srdce je mého. Shromažďte se, harfy ať tón ozve se, zpívejte chvalo zpěv jeho.

2.Chvaliž Hospodina, jenž všechno slavně spravuje, na perutích orličích tebe mocně zdržuje, a vede tě, dle srdce svého v světě, tvá duše to pociťuje.

3.Chvaliž Hospodina, jenž tě tak skvěle spořádal, zdraví dal, v lásce zprovázival, víc, nežlis žádal, kolikrát již, bídy když tížil tě kříž, nad tebou křídla rozkládal.

4.Chvaliž Hospodina, jenž stavu tvému žehnává, jenž z nebe svého hojné rosy lásky ti přává, pamatuj jen, jak všemocný jesti ten, u něhož láska je pravá.

5.Chvaliž Hospodina, vše vyznej, že on je Pánem. Co živo, chval Boha! Ezer mu postavte kámen! On Otec tvůj, ó duše má pamatuj! Chválic ho vděčně rci: Amen!

VARHANNÍ DOPROVOD: <https://soundcloud.com/user-41012488/549-chvaliz-hospodina?in=user-41012488/sets/evangelicky-zpevnik-doprovody>

MODLITBA

V Duchu a v pravdě se modleme

Dobrý Bože, chválíme Tě! Doma, v srdci, nahlas, společně, každý za sebe, jak kdo umíme. Chválíme tě za svět, který jsi stvořil, za vdechnutí života a za lásku, kterou přijímáme od tebe i od našich blízkých. Když se podíváme ven, vidíme přírodu, která vzkvétá. Když se podíváme kolem sebe, vidíme kulturu a společnost, která upadá. Ale možná ne tak úplně, možná právě doba krize nás přivádí k trvalejším hodnotám, k solidaritě, pomoci a starosti o druhé. Prosíme, buď s námi v této době nouze, dej, ať pomáháme, kde můžeme a jak můžeme, proměňuj naše srdce i způsoby myšlení a chování. Prosíme, ať se náš svět a my měníme k lepšímu, ať vzkvétáme láskou jako příroda na jaře, ať v nás kvete víra a láska a naděje a Duch svatý ať nás osvězuje jako jarní déšť vysušenou zemi. Amen.

BIBLICKÉ ČTENÍ

Kniha Job 40. kapitola verše 1-5

1 Hospodin dále řekl Jóbovi toto: ² "Smí se člověk přít se Všemocným? Smí ho kárat? Ten, kdo Boha obvinil, ať odpovídá."

³ Jób na to Hospodinu odpověděl: ⁴ "Co ti odpovím, když jsem tak bezvýznamný! Kladu si na ústa ruku. ⁵ Jednou jsem už promluvil a nevím co odpovědět, ba i podruhé, ale nemohu pokračovat."

Kniha Job 42. kapitola verše 1-6

1 Jób na to Hospodinu odpověděl: ² "Uznávám, že všechno můžeš a že žádný záměr tobě není neproveditelný. ³ Kdo smí nerozvážně zatemňovat úrdek Boží? Ano, hlásal jsem, čemu jsem nerozuměl. Jsou to věci pro mě příliš divuplné, které neznám. ⁴ Rač mě vyslyšet a nech mě mluvit; budu se tě ptát a poučíš mě.

⁵ Jen z doslechu o tobě jsem slyšel, teď však jsem tě spatřil vlastním okem.

⁶ Proto odvolávám a lituji všeho v prachu a popelu."

PÍSEŇ Evangelický zpěvník Dodatek 618 Modré nebe, slunce zář

1. Modré nebe, slunce zář. Pánu patří díky. Zvedni oči, zjasni tvář. Pánu patří díky. Když je pod mrakem, jako zázrakem Pánu patří díky. Díky za vše co nám dal. Pánu sláva za všechno, co nám denně dává.

2. Zpívám, i když smutky mám. Pánu patří díky. Tančím nebo klopýtám. Pánu patří díky. Když mám pod hlavou kámen s únavou, odvahy mi dává. Díky za vše, co nám dal. Pánu sláva za všechno, co nám denně dává.

3. I v té nouzi nejvyšší, Panu patří chvála, když se zdá, že neslyší, Panu patří chvála. Chválit nepřestaň, ať se staň, co staň, lepšího nic není. Díky za vše, co nám dal. Pánu sláva za všechno, co nám denně dává.

VARHANNÍ DOPROVOD: <https://soundcloud.com/user-41012488/618-modre-nebe-slunce-zar?in=user-41012488/sets/evangelicky-zpevnik-doprovody>

VYZNÁNÍ VÍRY S DĚTMI

Věřím v Boha Otce, který nás stvořil, věřím v jeho Syna, který nás zachránil, věřím v Ducha svatého, který nás proměňuje. Amen.

SLOVO DĚTEM převzato z Katechetické přípravy katecheze.evangelnet.cz

Milé děti, dnes nás čeká radostnější část vyznání víry: Ježíš „třetího dne vstal z mrtvých.“

Zahrajte si hru: jeden dobrovolník předvádí osobu, kterou všichni přítomní dobře znají. Smí přitom mluvit (používat fráze typické pro předváděnou osobu — např. Marečku, podejte mi pero!), smí předvádět (dělat typická gesta), smí použít rekvizity (např. typickým způsobem nasazené brýle). Nesmí říkat: já jsem..., dělám... Ostatní hádají, kdo je tou předváděnou osobou. Podle čeho to poznali?

Poznat, kdo je kdo a jaké má úmysly, někdy není vůbec jednoduché. Ve hře to může být legrace. Ale ve skutečnosti?

O Ježíši jste minule a předminule slyšeli, že byl ukřižován, umřel a byl pohřben. Sestoupil do pekel. Ale **třetího dne** se stalo něco moc zvláštního! Třetího dne Bůh často dělá zvláštní věci. Nebeský Otec se k Ježíši přiznal! Pozvedl ho. Vzkřísil. Ježíš vstal z mrtvých! **Ježíš žije** a je blízko každému z nás. Ale jak tomu máme věřit? Jak to, jak ho, máme poznat? Dovedu si představit, že takto nějak se o tom mohli bavit Ježíšovi učedníci:

„Ježíš žije! Vzpomeň si, Tomáši, nejdřív to tvrdila Marie. Ta Magdalská.“

„No jo, ta byla pěkně zoufalá!“

„Doběhla k nám a vychrlila na nás: ‚Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.‘ A že kámen je odvalený. Tak jsme tam taky šli, že Petře.“

„Jo, oba jsme běželi, ale viděli jsme jen prázdný hrob. Uklizený, to jo. Nevypadalo to tam jak po loupeži. Bylo to zvláštní. Ale co to dokazuje?“

„Jenže ona pak přiběhla znovu. Že prý mluvila s anděly. A se zahradníkem. Teda myslela si, že je to zahradník. Ale on ji pak oslovil jménem — ‚MARIE!‘ Tehdy ho poznala. **To je Ježíš! A žije!** Chtěla se ho chytit, ale on nedovolil, aby se ho držela. Poslal ji hned za náma.“

Děcka, není to úžasné? Ježíš nejenom Marii Magdalénu, ale každého z nás zná jménem. Každíčkého na světě! I nám se může stát, že když k Němu mluvíme, když se modlíme, nebo zpíváme, zaslechneme své jméno, něco nás osloví. Protože Ježíš je živý a dává se poznat! Ale co řeknou učedníci na Mariinu zprávu?

„My jsme jí nevěřili. Taky, copak ženská je nějaký svědek? Ani u soudu by jí nevěřili“.

„Potom se vrátili ti dva, co šli na venkov. Z těch to zářilo!“

„Odcházeli úplně zdrcení, plní zármutku. A vrátili se... no úplně jiní!“ Cestou že se k nim kdosi přidal. Mluvili s ním o Ježíšově ukřižování, o své naději i tom velikánském zklamání — jak na něho spoléhali, co od něho očekávali. Mluvili i o tom, s čím ráno přišly ženy a s čím jsme si nevěděli rady. A on jim začal trpělivě vysvětloval, jak to v Písmu je. Všecka proroctví o Mesiáši, jak musel trpět a vejít do slávy. A pak s nimi večeřel. Vzdal díky, začal lámat chleba. Tehdy Ho poznali. To je Ježíš! A žije! Ale on jim zmizel. Vlastně už s ním nepotřebovali sedět. Věděli, co mají udělat. Podělit se o svůj prožitek, o sílu toho setkání! Vždyť už když s nimi cestou mluvil o těch proroctvích, bylo jim, jako by „otvíral“ to, co je „schované“ v těch písmenkách. Byli tak zapálení! Spěchali za námi. A to byli svědci, kterým se dá věřit. Jenže my jsme ani jim nevěřili.

„A pak, ještě ten večer, přišel sem mezi nás. Vlastně jsme neměli čisté svědomí. Vždyť jsme Ho opustili, když bylo nejhůř. Teda kromě Jana. A zapřeli. Hlavně já.“ „Jo, Petře, ale on nás znovu zahrnul svým pokojem. Bylo to nádherné.“ „Dveře přece byly zavřené, strašně jsme se báli. I nás mohli obvinít a odsoudit. Ale on přišel, dveře nedveře, a úplně samozřejmě se postavil tam, kam vždycky. Do středu. Vždycky nás shromažďoval kolem sebe. Bez něho uprostřed tu byla zoufalá prázdnota.“ „No, prošel zavřenými dveřmi, ale nebyl to žádný duch. Ukazoval nám rány na rukách i na boku. **Byl to opravdu on!** Byl to ten stejný Ježíš, co umřel na kříži! **A teď je živý!** Odpustil nám a přinesl svůj pokoj. A hned nám také připomněl, že tu nejsme sami pro sebe. Ještě spousta lidí potřebuje slyšet o odpuštění!“

„Vám se to říká. Vy jste ho viděli na vlastní oči, slyšeli na vlastní uši. Marii ani těm dvěma jste také nevěřili. Tak se nedivte, že je to pro mě tak strašně těžké. Dokud si nesáhnu na ty jeho rány.“

Lidé jsou různí. A zmrtvýchvstalý Ježíš se jim také různým způsobem dává poznat. On ví, kdo z nás co potřebuje. Neexistuje jeden „správný způsob“ jak uvěřit. Někdo zaslechne osobní oslovení, když čte Bibli nebo poslouchá kázání, jinému se Bible otvírá postupně. Někdo prožije nějakou zvláštní zkušenost, jiný „obyčejné“ odpuštění. Ale to není důležité. Důležité je, že se nám různými způsoby dává poznat ten stejný živý, vzkříšený Kristus.

Jak se asi dá poznat Tomášovi? Přijde znovu a řekne: „Tak si sáhni! Nepochybuji a věř!“? Dál v Bibli nečteme žádný „protokol o ohmatání“, ale krásné vyznání víry: „Můj Pán a můj Bůh“. Ale Ježíš Tomáše nechválí. Chválí ty, kteří ho neviděli a uvěřili. Ty, kdo i tak poznali, že **Ježíš je živý**. A kdo poznal, že Ježíš je živý, ten si to nenechává pro sebe. I když riskuje, že ho druzí nepochopí, že se mu budou posmívat nebo mu provedou ještě něco horšího. Stojí mu to za to. Protože když Bůh vzkřísil Ježíše, otvírá se tím něco úžasného i nám.

Čtení — Mk 16,9–13 a J 20,19–29 nebo část (*doporučuji číst biblický příběh až po vyprávění, děti ho lépe vnímají*).

Jakými způsoby se zmrtvýchvstalý Ježíš dává poznat? Můžete to napsat či nakreslit kolem verše k zapamatování: „Pán byl opravdu vzkříšen.“ (L 24,34 b). Každý na svůj list (pokud si děti rády pokaždé odnáší z nedělky něco k připomínání) nebo společně vytvořte plakátek. Každý nakreslí (napíše) něco a pak to nalepte kolem verše. Probírejte s dětmi, co mají na obrázcích (v textech), mezitím několikrát znovu zopakujte verš. Podle potřeby mezi opakováním vysvětlete i význam jednotlivých slov verše.

Nebo k učení verše použijte obrázek prázdného hrobu (jeskyně) s „pohyblivým kamenem“, který postupně po každém zopakování víc a víc zakrývá text. (Učíme se spolu roč. 4, sešit 3)

Pokud se učíte postupně krédo, použijte list s výpovědí kréda. Nebo použijte věnec vítězství — viz odkazy.

Pomůcky: listy papíru s veršem či výpovědí kréda uprostřed (pro každého nebo jeden velký) nebo z webu vytištěný kvíz; pastelky, voskovky; příp. pohyblivý obrázek k učení verše či výpovědi kréda; na vyprávění by se mohlo sejít víc svědků — učitelů NŠ nebo pomocníků, kteří by odříkali jednotlivé role (milovaný učeďník — Petr — Tomáš).

Modlitba

Pane Ježíši, děkujeme, že jsi tu s námi ty sám. Ty jsi nezůstal v hrobě, ale jsi živý napořád. Děkujeme, že se nám dáváš poznat tolika různými způsoby. Ty nás znáš a víš, co každý z nás potřebuje. Na tebe se můžeme spolehnout. S tebou se smíme radovat! Amen.

BIBLICKÉ ČTENÍ

Společně čtème evangelium dnešní neděle podle Jana (Janovo evangelium 20. kapitola verše 24 - 29)

²⁴ Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. ²⁵ Ostatní mu řekli: "Viděli jsme Pána." Odpověděl jim: "Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebecích a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím."

²⁶ Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se a řekl: "Pokoj vám."

²⁷ Potom řekl Tomášovi: "Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!"

²⁸ Tomáš mu odpověděl: "Můj Pána a můj Bůh."

²⁹ Ježíš mu řekl: "Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili."

ZAMYŠLENÍ

Teprve nedávno jsem si uvědomila, že mám dvojče, někoho velmi blízkého. Jmenuje se Tomáš, zvaný Didymos, prostě Dvojče. Byl to Ježíšův učedník, a protože se v bibli nepíše, kdo byl jeho dvojče, může to být vlastně kdokoliv z nás. Ne že bych se Tomášovi podobala jako dvojče dvojčeti, spíš má něco, co já nemám, po čem tak trochu toužím.

V čem je mi blízký? Tak předně v tom, že přišel pozdě. Taky občas někam přijdu pozdě, někdy třeba i o týden později, protože si popletu dny v diáři, jak se mi to tam vždycky plní akcemi. Teď se dívám na ten svůj diář a říkám si, kolik se toho mělo konat a nekonalo, kde všude jsem měla být a nebyla, kolik návštěv jsme si naplánovali a nakonec se žádná neuskutečnila. A kupodivu se nic tragického nestalo, svět se nezhroutil. To, co mi dříve připadalo jako nezbytné, teď bez mrknutí oka prostě vyškrtnu a oželím.

Tomáš, zvaný Didymos, nebyl s učedníky, když byli ze strachu shromážděni za zavřenými dveřmi. Že by se nebál? Nebo měl v plánu nějakou jinou akci? Nebo se prostě zavřel doma sám, truchlil nad Ježíšem a nechtěl nikoho potkat? Nebo už nechtěl mít s učedníky nic společného? O tom se v bibli nepíše, nevíme, proč učedník Tomáš s ostatními nebyl, ani nevíme, kde byl, co dělal. Jen se dozvídáme, že ostatní učedníci mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ Úplně se do svého Dvojčete vžívám: To je hrozný, člověk si na chvíli odskočí, a mezitím se zjeví sám Vzkříšený Ježíš. To je smůla něco propásnout, nebýt při tom, když se děje něco důležitého. Člověka to naštvě, někdy hodně mrzí, protože čas se nedá vrátit, někdy to probudí i závist, že ostatní viděli, zažili, slyšeli a já nic. Tomáš na to reaguje svérázně: „No, vy jste možná Ježíše viděli (a to ještě kdoví jestli...), ale já ne, takže dokud neuvidím v jeho rukou rány a dokud si nesáhnu do díry v jeho boku, neuvěřím...“ Přemýšlím, co to moje Dvojče vlastně říká, co ten Tomáš ve mně chce. Obdivuji jeho odvalu, že se nedal odbýt, že chtěl důkaz, že chtěl taky vidět. Chtěl si ověřit, jestli ten ukřižovaný je ten vzkříšený, chtěl si ověřit Ježíšovu totožnost, potřeboval to pro sebe, pro svou víru. Vyjádřil nahlas to, co si my možná potichu myslíme. Měl pochybnosti a nebál se o nich mluvit. Je v tom trochu drzosti, ale také hodně upřímnosti.

Tomáš rozhodně není pokrytec, říká věci na rovinu. A zatím se mu to vyplatilo. Ježíš jednou vyprávěl učedníkům o tom, že jde ke svému Otci, aby tam připravil příbytky a zakončil to slovy „a vy víte, kam jdu, a cestu znáte.“ Všichni mlčeli, jen Tomáš se ozval: „Vždyť nevíme, kam jdeš a jak bychom mohli znát tvou cestu? Neumíme si to představit a nerozumíme tomu, Pane.“ Možná ostatní věděli, o čem Ježíš mluví a možná taky ne, jen nechtěli vypadat jako blbci a tak se nezeptali. Tomáš si na nic nehrál, přiznal, že je trochu vedle, že nerozumí. Přiznal to za nás za všechny. Hodně mu šlo o to pochopit Ježíše, rozumět tomu, co říká a tak se doptával. A Ježíš na tu jeho námitku odpověděl, ukázal jemu i nám všem směr – Já jsem ta cesta a pravda a život. Tuto větu pro nás Tomáš od Ježíše získal. Ježíš je ta cesta a pravda a život, ten směr a cíl. Jenže co teď, jeho cesta skončila na kříži, v bolestech, v utrpení a náš život ztrácí smysl, říká si Tomáš. A do jeho otázek a pochyb najednou zazní svědectví jeho spoluučedníků, že viděli Pána.

Tomáš pochybuje, chce taky vidět, chce si sáhnout, chce vložit své ruce do Ježíšových ran, a myslím, že ne proto, že je nevěřící a ještě k tomu materialista, ale proto, že touží po Mesiáši, který nese naše lidské trápení, nenosí neprůstřednou vestu, ale má rány na svém těle a těmi ranami nás uzdravuje. Učedník Tomáš touží po osobním Mesiáši, který je cestou i pravdou i životem. A právě takový Mesiáš se po osmi dnech Tomášovi zjeví. Musel si počkat, ale tentokrát v kruhu učedníků nechyběl, byl s nimi opět uvnitř, nezůstal vně, nezůstal venku. A Ježíš, který vstal z mrtvých, přišel, ač byly dveře zavřeny, postavil se doprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Je tu totiž ještě někdo, kdo nemá pokoj v srdci, protože ho trápí pochybnosti. A pro něj dnes Ježíš přichází. Je to naprosto fascinující, že Ježíš přijde znovu kvůli tomu, který minule chyběl, přijde kvůli Tomášovým pochybnostem. Ježíš kvůli jedné ovci, která se zatoulala, opustí ostatních 99. Tuto chvíli silně prožívám se svým Dvojčetem, já, která chodím občas pozdě a občas nejsem na správném místě, občas mi něco uteče mezi prsty, občas mám pochybnosti a malou víru.

A docela začínám rozumět tomu, jak vzniká víra. Myslím, že Tomáš neuvěřil proto, že si mohl sáhnout do Ježíšových ran, ale proto, že Ježíš odpověděl jemu osobně, vyšel vstříc jeho touze, jeho potřebě, jeho volání, vyslyšel ho, vzal ho vážně, zjevil se uprostřed nich, ale promluvil jenom k němu, k Tomášovi, který minule chyběl. Je to naděje pro všechny, že když zrovna chybíme nebo vypadneme z víry a jedeme na vlně pochybnosti, Ježíš k nám najde cestu, protože on je naše cesta, on je pravda, on je život.

Učedník Petr potřeboval po svém zapření slyšet, že Ježíš ho čeká, že mu odpouští, a proto andělé v prázdném hrobu říkají ženám, aby tu zprávu o Ježíšově vzkříšení řekli učedníkům a zvláště Petrovi. Ježíš na Petra myslí, ví, že potřebuje odpustit. Učedník Tomáš potřeboval po svém propásmutí vzkříšeného Ježíše vidět jeho rány, zkontrolovat jeho totožnost a Ježíš přichází a nabízí mu své rány a říká „Nepochybuj a věř!“ Ježíš na Tomáše myslí, ví, že potřebuje osobní setkání s trpícím Vítězem.

Ukázat někomu své rány, znamená sdílet s ním svou křehkost a zranitelnost. Každý z nás má na těle různé rány, jizvy a šrámy, a nejen na těle. I na duši máme rány, které způsobila zrada blízkého člověka, zklamání, rozchod, smrt někoho blízkého, hněv na Hospodina, křivda.

A když Ježíš ukazuje svoje rány, zve nás tím ke sdílení, nemusíme se před ním stydět za své rány, které často zakrýváme, stejně jako skrýváme své otázky a pochybnosti. Svě jizvy a vrásky maskujeme, svá vnitřní zranění zahlazujeme a to nejen před druhými, ale i sami před sebou. Chceme vypadat jako silní, inteligentní, mladí, věřící, pevní. Ale uvnitř, jak to máme uvnitř? Ukřížovaný a vzkříšený Ježíš, ten s ranami, nás zve, abychom mu svoje zranění, svá stigmata a jizvy ukázali a nechali si je zhojit. Ano, ten Mesiáš s dírami po hřebec, nese své rány, a právě proto může uzdravit také naše rány. Prorok Izajáš o něm zpívá, že jeho ranami jsme byli uzdraveni. A stejně tak i my, když své rány neskrýváme a umíme je sdílet s druhými a mluvit o nich, můžeme pomoci uzdravit rány druhých.

A teprve po osobním setkání s trpícím Mesiášem může mé pochybující Dvojče vyznat svou víru slovy „Můj Pán a můj Bůh.“ Blahoslavený, kdo takto vyznává.

MODLITBA PO KÁZÁNÍ

Díky, Pane, za Tomáše, za naše Dvojče, za jeho otázky, za jeho upřímnost, za jeho paličatost, za jeho pochyby. Díky, že nás přivádíš k víře různými cestami a způsoby. Prosíme, abys byl uprostřed nás a zároveň se obracel každému z nás jednotlivě a odpovídal na naše otázky, na naši nouzi. Amen.

PÍSEŇ Evangelický zpěvník Dodatek 643 Když soumrak zhasí světlo

1. Když soumrak zhasí světlo, noc se blíží, ruch všedních dnů se ve tmě rozplývá, čím dál tím víc jen k tobě, Pane, vzhlížím, mých jistot zrádných kvapem ubývá, čím dál tím víc jen k tobě, Pane, vzhlížím, mých jistot zrádných kvapem ubývá.

2. Nebýt tvých ran, svět byl by jenom zdání, voňavý kouř, co s větrem uplývá, /: nebýt tvých ran a tvého zmrtvýchvstání, byl by náš den jen jízda bláznivá. :/

3. Měls, Pane, sílu nenechat se zalknout tím hořkým proudem zvyku, strachu, lži, /: záblesk tvé slávy prosvítil tmu matnou a dal nám příslib, výhled nadějný.:/

VARHANNÍ DOPROVOD: <https://soundcloud.com/user-41012488/643-kdyz-soumrak-zhasi?in=user-41012488/sets/evangelicky-zpevnik-doprovody>

NEBO POSLECH: <https://www.youtube.com/watch?v= 6HSrcTvMqU>

PŘÍMLUVNÉ MODLITBY

Pane Ježíši Kriste, prosíme za rány tohoto světa, za neuzdravené jizvy naší společnosti, za křivdy z minulosti, za bolesti kolem nás, za postavené zdi, které rozdělují i za mosty, které spojují. Prosíme, vysílej nás uzdravovat, léčit, spojovat, potěšovat a dávej nám k tomu dost sil i tvořivosti.

K Tobě voláme: Pane, smiluj se.

Pane Ježíši Kriste, prosíme za naše vlastní rány, za to, co nás stále bolí, trápí, zúzkostňuje, prosíme za naše stigmata, které si neseme už z dětství, za jizvy, které nám uštědřil život sám a vše, co přinesl. Prosíme o uzdravení, zahojení, přijetí i možnost sdílení.

K Tobě voláme: Pane, smiluj se.

Pane Ježíši Kriste, prosíme za lidi, kteří trpí pandemií koronaviru, přišli o práci, o jistoty, o finanční zabezpečení, chuť podnikat, za ty, kdo se vyčerpali v pomáhajících profesích – za lékaře, zdravotní sestřičky, pečovatelky a ostatní zdravotnický personál, za pracovníky a pracovnice v sociálních službách. Myslíme na ty, kdo se ještě z nemoci covid-19 nezotavili a jejich život je v ohrožení, prosíme za místa, kde nemoc ještě není pod kontrolou.

K Tobě voláme: Pane, smiluj se.

Pane Ježíši Kriste, myslíme zvláště na ty, kdo jsou úplně sami, opuštění, nikdo jim nezavolá, nenapíše. Prosíme za ty, kdo žijí v odloučení, nemohou se vrátit domů, jsou v zahraničí, na cestách. Myslíme za ty, kdo museli odložit svatbu nebo nějaké důležité vyšetření, operace. Prosíme za vše, co jsme dali kvůli koronaviru na chvíli stranou a brzy to budeme muset řešit.

K Tobě voláme: Pane, smiluj se.

Pane Ježíši Kriste, prosíme za pochybující a nevěřící. Prosíme za cestu církve, aby vedla správným směrem. Prosíme, abychom se už mohli společně scházet a Pána Boha ve společenství oslavovat a navzájem se potkávat.

K Tobě voláme: Pane, smiluj se.

Obracíme se k tobě slovy modlitby, kterou jsi nás naučil:

Otče náš, který jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi, chléb náš vezdejší dej nám dnes, a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A nevod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé jest království i moc i sláva na věky, amen

PÍSEŇ Zpěvník Svítá 401 Zůstaň s námi, Pane (Miloš Rejchrt)

Ref. Zůstaň s námi, Pane, když se stmívá, zůstaň s námi, den se nachýlil.
Zůstaň s námi, už se připozdívá, zůstaň s námi, když ubývá sil.

1. Nad bázlivou duší a nad slabým tělem slituj se, Pane, lačným chléb svůj dej,
u svého stolu teď buď nám hostitelem a v prázdný kalich nové víno vlej.

Ref. Zůstaň s námi, Pane, když se stmívá, zůstaň s námi, den se nachýlil.
Zůstaň s námi, už se připozdívá, zůstaň s námi, když ubývá sil.

2. Otevírej oči, které nevidí tě, nevidí pravdu, znají jenom klam. Důvěru probud'
v nás, jakou mívá dítě, promluv k nám, Pane, řekni Pokoj vám!

Ref. Zůstaň s námi, Pane, když se stmívá, zůstaň s námi, den se nachýlil.
Zůstaň s námi, už se připozdívá, zůstaň s námi, když ubývá sil.

3. Do svých ran vlož ruce skleslé pochybností, zrno v zem vsáté zas nám
připomeň, pozvání k slávě tvé, bílé roucho hostí, čas, který chystá přebohatou
žeň.

POSLECH: <https://www.youtube.com/watch?v=jYo1nYviQQ0>

POSLÁNÍ

I nám Ježíš vzkazuje: „Nepochybuj a věř!“
(Janovo evangelium 20. kapitola, verš 37)

POŽEHNÁNÍ

Slyšme Ježíšova slova, která říká uprostřed nás:

„Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám
dávám.“ Amen

PÍSEŇ Evangelický zpěvník EZD 701 Pokoj vám!

1. „Pokoj vám!“ Ten pozdrav zazněl / tehdy, když vstal z mrtvých Pán. /:Tak oslovil učedníky, jimiž byl už oplakán.:/
2. „Pokoj vám!“ - ten starý pozdrav / určený je také nám. /:Nebojme se, on je s námi. / Ten kdo věří, není sám:./
3. „Pokoj vám!“ Kdo doufá v Krista, / může nyní jistý být: /:Kristus smazal naše hříchy, / vyvolil nás za svůj lid.:/
4. „Pokoj vám“ Ten plný pokoj, který marně hledá svět, /:na Bohu a jeho lásce / vždycky bude záviset.:/

OHLÁŠKY

Bohoslužby pro vás podle sborového programu tuto neděli připravila farářka Drahomíra Dušková Havlíčková. Děkujeme!

Ve čtvrtek 7. května v 11 hodin jsme zváni si připomenout 75. výročí od konce druhé světové války k Památníku obětem v parku u budovy gymnázia v Čáslavi.

FÉROVÁ SNÍDANĚ - SOBOTA 9. KVĚTNA 2020

Druhou sobotu v květnu se tradičně připojujeme k celorepublikové akci „**Férová snídaně**“, v minulých letech jsme se vždy sešli na zahradě Diakonie a piknikovali jsme na podporu lokálních i globálních pěstitelů. I letos budeme snídat férově za pěstitele. Jen trochu jinak. Každý sám nebo ve své rodině doma nebo na zahradě může snídat lokální a fairtradové dobroty.

Férová snídaně je největší akce na podporu pěstitelů. Letošní ročník má kvůli pandemii způsobené koronavirem novou podobu. Nebude se jednat o obvyklý komunitní piknik za pěstitele, na kterém se [loni](#) díky zapojeným dobrovolníkům a dobrovolnicím na 193 místech republiky sešlo 8189 lidí. **Letos budeme férově snídat doma a poprvé i na Slovensku!**

Ukažte svůj zájem o životy pěstitelů ve svém okolí i v dalekých zemích Afriky, Asie a Latinské Ameriky. Přidejte se a posnídejte lokální a fairtradové dobroty v sobotu 9. května 2020!

Linda Homolková přidala naše město na mapu, kde všude se férově snídá, můžete poslat fotky ze svého férové snídane na sborový email caslav@evangnet.cz nebo přímo Lindě Homolkové linda26@post.cz

Příští neděli se ještě bohoslužby v našem sboru nekonají. **V kostele začneme opět společně slavit bohoslužby, až bude možné shromáždění 30 lidí, což bude s největší pravděpodobností v neděli 17. května.** Do té doby budou k dispozici na webových stránkách našeho sboru domácí bohoslužby, kde najdete písně, modlitby, zamyšlení i nedělkou pro děti. Včas se vše o prvních společných bohoslužbách dozvíte buď prostřednictvím emailu, nebo v ohláškách.

Myslíme na vás všechny, a stále platí, že pokud potřebujete jakoukoliv pomoc, popovídat si po telefonu, půjčit knihu, bibli, zpěvníky nebo nakoupit, neváhejte se ozvat s. faráře na telefon 774 216 408.

V těchto dnech probíhá úklid kostela a zahrady u kostela, děkujeme všem, kdo už nějakou část kostela nebo zahrady uklidili a stále je možnost se připojit, vše potřebné najdete na chodbě u Komenského síně – seznam činností, které je potřeba ještě udělat, prostor pro vzkazy i úklidové prostředky. **DĚKUJEME!**

INFORMACE KE SBOROVÝM A CELOCÍRKEVNÍM SBÍRKÁM

Předně chci jménem staršovstva všem velmi poděkovat, že i v této nelehké a nejisté době pamatujete na svůj sbor, na jeho potřeby a náklady a výdaje a investice. Také si velmi vážíme toho, že Vaše finanční podpora rekonstrukce bašty stále trvá! Pevně doufáme, že dostaneme individuální dotaci od města Čáslav, a že společnými silami se nám podaří uskutečnit celkovou obnovu bašty. A hlavně se těšíme, že se v baště budeme potom s radostí setkávat.

Také letos probíhá ve všech našich sborech od Velikonoc do konce května **SBÍRKA DARŮ JERONYMOVY JEDNOTY**.

„Jeronymova jednota je organizace Českobratrské církve evangelické. Má za úkol shromažďovat finanční dary a poskytovat je potřebným sborům na havárie či rekonstrukce nemovitostí a jejich součástí. Tento tok peněz je buď formou půjčky, nebo daru. O části peněz rozhoduje seniorát a o části ústředí v Praze. I náš sbor vícekrát čerpal finance z tohoto zdroje. Poslední velikou částkou bylo více, jak jeden milion korun na rekonstrukci fary. Proto vám připomínáme, abyste nezapomněli na sbírku pro Jeronymovu jednotu, která právě probíhá. Když my jsme potřebovali, dostali jsme. Je mnoho sborů, které jsou v nouzi a toto je možnost, jak alespoň část daru nám poskytnutého oplatit.“ *Eduard Wagner*

Prosíme, odevzdávejte své dary na Jeronýmovu Jednotu ve farní kancelář, pokladníkovi sboru nebo je pošlete prostřednictvím sborového účtu **0442090349/0800 do konce května 2020**. Variabilní číslo je 100 a ještě raději uveďte ve zprávě pro příjemce své jméno a účel: Jeronymova jednota. Děkujeme.

Zatím máme na sborovém účtu pro Jeronymovu Jednotu 3 200 Kč, v loňském roce jsme vybrali 9 000 Kč.

A chcete-li a můžete-li **přispět našemu sboru** (na místo sbírek, které teď budou několik týdnů chybět), využijte tentýž účet, variabilní symbol 1 a zprávu pro příjemce – nedělní sbírka. **DĚKUJEME!**

ZEMŘEL FILOZOF LADISLAV HEJDÁNEK

Možná jste už v médiích zaznamenali, že zemřel filozof Ladislav Hejdánek, signatář a mluvčí Charty 77 a profesor na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

<https://www.e-cirkev.cz/clanek/6648-Zemrel-profesor-Hejdanek-signatar-a-mluvci-Charty-77/index.htm>

<https://vltava.rozhlas.cz/zemrel-filozof-ladislav-hejdanek-poslechnete-si-jeho-dopisy-priteli-7720078>

https://www.pametnaroda.cz/cs/hejdane-ladislav-1927?fbclid=IwAR0A02awZa7mQuoq9CFNoO8IZX_194LkSItdfGmMKM2wvUhzvoShDb8tpo

OPRAVA BAŠTY

Oprava bašty stále pokračuje, už je přizděná stěna vevnitř v baště, v minulém týdnu bylo také vybouráno třetí okno, které původně v baště bylo a budova bašty je „podříznutá“. Děkujeme br. Homolkovi za fotografickou dokumentaci rekonstrukce.

ZNÁME SE?

Drahomíra Férová je jednou z varhanic našeho sboru, je také členkou Dobročinného spolku Marta. Potkáváme ji často po boku jejího muže Jaroslava Féra nebo ve společnosti svých vnoučat.

Draho, kde ses narodila?

Narodila jsem se v Moravském Krumlově, dětství jsem prožila v Miroslavi v prostředí široké evangelické rodiny.

Kolik máš sourozenců?

Mám starší sestru v Ostravě a mladšího bratra u Znojma.

Kde ses seznámila se svým mužem?

S manželem jsme se seznámili na zimním kurzu mládeže v Herlíkovicích.

Na kterých farách jsi ve svém životě bydlela?

Bydleli jsme na faře v Podbořanech a po 8mi letech jsme odešli do Kutné Hory, kde jsme byli 32 let.

Jaká je tvá profese a kde jsi pracovala?

Vystudovala jsem Střední zdravotnickou školu v Kyjově obor dětská sestra. Po maturitě jsem pracovala v Dětské fakultní nemocnici v Brně, v Podbořanech v nemocnici na dětském oddělení a v Kutné Hoře na různých odděleních nemocnice.

Kolik máte vnoučat? Máme 3 děti a 6 vnoučat.

Odkdy hraješ na piáno a na varhany?

Do hudební školy jsem chodila celý školní věk na klavír až do maturity. Na varhany nás učil zpočátku br. farář V. Kalus v Miroslavi. Doprovázela jsem pravidelně v Podbořanech i v Kutné Hoře.

My jsme moc rádi, že doprovázíš sborový zpěv u nás v kostele. Občas také vypomáháš ve sboru v Kutné Hoře. Víš, že se také věnuješ zpěvu. Kde všude zpíváš?

Zpívám už řadu let v Učitelském smíšeném pěveckém sboru Tyl v Kutné Hoře. Po přestěhování do Čáslavi jsem se zapojila do seniorátního pěveckého sboru pod vedením Moniky Drdové.

Seniorátní pěvecký sbor koncertuje pravidelně v našem kostele.

Co Ti dělá radost? A co Tě baví?

Ráda trávím čas s vnoučaty. Baví mě ruční práce. Ráda řídím auto.

Jak se Ti líbí v Čáslavi a v čáslavském sboru?

V Čáslavi si pořád ještě zvykám, změnilo se mnoho věcí.

Přejeme Ti, Draho, hodně elánu, radosti, zdraví a Božího požehnání. A těšíme se zase na Tvé doprovázení i na popovídání.Děkuji za rozhovor.

Drahomíra Dušková H.

(Příště se v naší nové rubrice „Známe se?“ můžete těšit na rozhovor s dalšími varhaníky našeho sboru ☺)